

Evropa si začíná uvědomovat, že ji USA vedou na porážku

zvedavec.news/komentare/2022/12/9435-evropa-si-zacina-uvedomovat-ze-ji-usa-vedou-na-porazku.htm

Otázkou je, co udělají

Maxim Karev

6.12.2022 Komentáře Témata: Evropská unie, Energetika, Evropa, Ekonomika, Hybridní války, Geopolitika 1990 slov

Přijetí rezoluce o uznání Ruska jako „sponzora terorismu“ Shromážděním NATO by umožnilo USA přehodit část svých závazků vůči NATO na bedra Evropanů.

Zatímco se všichni smáli stařeckému šílenství ospalého dědy Bidena, Amerika pod jeho „bdělým vedením“ dokázala využít ukrajinské krize a za devět měsíců SMO dosáhla ohromujících výsledků. Bidenově administrativě se podařilo dosáhnout toho, o co předtím neúspěšně usiloval Donald Trump. Jmenovitě:

- Zvýšení výdajů evropských spojenců NATO na obranu až na 2 %, jak to vyžaduje charta aliance;
- Posílení národního hospodářství, včetně repatriace průmyslové výroby;
- Oživení ropného a plynárenského průmyslu v USA.

Je nespravedlivé, zlobil se Trump hlasitě, že USA nesou lví podíl na bezpečnostních nákladech v rámci NATO, zatímco Evropané snižují náklady na svou ochranu tím, že utrácení za jiné naléhavé potřeby. Například na podporu slábnoucí ekonomiky uprostřed protikorupčních opatření.

Zvýšit výdaje na obranu alespoň o 0,5 %, uvedl americký lídr a na prvním místě se obrátil na Německo. Praktičtí Němci a lakomí Francouzi však nesouhlasili s utrácením peněz na cokoli a dávali sliby, které nic neznamenal. Navíc ke zvýšení výdajů nebyl žádný

pádný důvod. Stojí za to připomenout, že vojenské výdaje nejsou jen rozpočtové výdaje, ale také zisky vojensko-průmyslového sektoru. Je zřejmé, že Trump tím, že požadoval po svých spojencích zvýšení vojenských výdajů, doufal, že tyto prostředky nasměruje do amerického vojensko-průmyslového komplexu, který je stejně jako ropný průmysl ovládán republikány. Prospěch pro USA a Trumpa osobně byl tedy dvojitý: politický a ekonomický.

A pak přišla ruská speciální operace na Ukrajině. Za devět měsíců ruská armáda podle zpráv ruského ministerstva obrany rozemlela obrovské množství vojenské techniky ze sovětské éry, kterou používala ukrajinská armáda. Od tanků a letadel až po ruční granátometry a protitankové střely. Spojené státy si rychle uvědomily, že na tom mohou dobře a rychle vydělat. Začaly posílat ukrajinské armádě všechny sovětské zbraně, které byly k dispozici v zemích bývalé Varšavské smlouvy.

Za prvé, Ukrajinci jsou s nimi obeznámeni a není třeba ztrácet čas školením.

Za druhé jsou již staré a jejich likvidace stojí více než jejich darování. A pokud je nedáte pryč zadarmo, ale za symbolický poplatek (nebo ještě lépe za půjčku), ještě na tom vyděláte.

Zatřetí, a to je nejdůležitější, místo sovětské výzbroje, kterou dostala Ukrajina, mohou USA dodat nové generaci evropských vůdců jejich novou (relativně moderní) drahou výzbroj typu NATO, a konečně se tak zbavit nejrůznějších druhů současné výzbroje.

To platí pro obrněná vozidla a letadla. Pokud jde o všechny druhy Stingerů, Javelinů a podobných hraček, jedná se o samostatný případ. Tyto hračky se prostě okamžitě rozplynuly v rozlehlých stepích (nejen) Ukrajiny, jako by nikdy neexistovaly.

Evropané nečekaně zjistili, že kdyby se něco stalo, sami by neměli s čím bojovat. Již předtím poskytli Kyjevu své vlastní omezené zdroje, ale pan Zelenskyj požadoval stále více. A pak žraloci amerického a

evropského vojensko-průmyslového komplexu ucítili velký zisk. Podle listu Wall Street Journal hlavní západní výrobci zbraní (včetně takzvané americké velké šestky) neustále zvyšují výrobu dělostřeleckých a raketových systémů, obrněných vozidel a munice, aby uspokojili rostoucí poptávku vyplývající z konfliktu na Ukrajině.

Zejména americká společnost Raytheon Technologies údajně vyzvala své zaměstnance v důchodu, aby zvýšili výrobu přenosného systému protivzdušné obrany Stinger. Tyto raketové systémy země-vzduch (SAM) již dávno dosloužily, potřební specialisté nejsou k dispozici a školit nové je zdlouhavé a zbytečné. Naposledy Pentagon objednal sérii systémů Stinger SAM před 15 lety. Další gigant amerického vojensko-průmyslového komplexu Lockheed Martin rovněž zvýšil výrobu protitankových systémů Javelin a nyní na pozadí úspěšné PR kampaně svých systémů HIMARS na ukrajinském válčišti plánuje zvýšit produkci obou systémů i raket pro ně až o 60 %. Podobné procesy lze pozorovat i u výrobců komunikačních zařízení a bezpilotních letounů. Závody ve zbrojení začaly.

Akcie německého obranného koncernu Rheinmetall od začátku roku 2022 vzrostly dvakrát (o 115 %) a čekají na nové velké zakázky. V březnu německý kancléř Scholz slíbil vyčlenit 100 miliard eur na přezbrojení Bundeswehru a letos v létě tato částka vzrostla na 200 miliard eur.

Podobné oživení vojensko-průmyslového komplexu však můžeme pozorovat i ve východoevropských zemích, kde se zbraně, náboje a další vojenské vybavení prodávají jako zmrzlina v létě. Objem zakázek je zde však mnohem menší než ve Spojených státech.

Odborníci poukazují na to, že přijetí známé rezoluce NATO, která uznala Rusko za „sponzora terorismu“, mělo především ekonomický dopad. Za posledních osm let vydaly evropské země spolu s Kanadou na vojenské potřeby celkem 350 miliard dolarů. Kč. 21. listopadu generální tajemník NATO Jens Stoltenberg slíbil zvýšit hranici 2 % HDP, která byla ještě před několika lety považována za

nedosažitelnou. Protože podle Stoltenberga jsou nyní zapotřebí další investice – především na posílení „východního křídla“ a rozmístění nových jednotek vysoké bojové pohotovosti. „Úroveň 2 % HDP by měla být vnímána jako spodní hranice, nikoliv jako strop našich výdajů na obranu,“ uvedl generální tajemník při projevu na zasedání Parlamentního shromáždění NATO. Přesné údaje budou projednány na summitu NATO ve Vilniusu v červenci 2023.

Hlasováním pro tuto rezoluci (která má na rozdíl od podobné rezoluce Evropského parlamentu přesné a poměrně významné ekonomické důsledky) země EU znemožňují obnovení vztahů s Ruskem v blízké budoucnosti. A tržní ekonomika nesnese vakuum. Vzniklé vakuum bude okamžitě zaplněno konkurencí. V tomto případě téměř současně s přijetím rezoluce USA v tichosti zrušily sankce týkající se civilního letectví. A voilà – podíl francouzského Airbusu v tomto segmentu trhu přechází na americký Boeing. Drobnost, ale pěkná.

Rezoluce přijatá Shromážděním NATO mimo jiné v blízké budoucnosti umožní USA přehodit některé ze svých závazků vůči NATO na bedra Evropanů. Mimochodem, na rozdíl od Evropy USA moudře odmítly přijmout takovou rezoluci na státní úrovni, čímž nalákaly evropské prostřáčky do pasti.

Tato záležitost se však neomezuje pouze na zbraně. Trumpova iniciativa „Make America Great Again“, tj. návrat špičkových technologií a jednoduše velkých průmyslových podniků zpět do Spojených států, se za Bidena rozběhla rychlým tempem kvůli protiruským sankcím.

Washington nejenže přiměl EU k rozchodu s Moskvou tím, že odmítl levný plyn z Ruska, ale místo toho „prodal“ Evropě svůj drahý LNG. Evropský průmysl tak uprostřed drahých energetických zdrojů ztratil konkurenční výhodu a vážně uvažuje o přesunu do USA, kde je plyn několikanásobně levnější. Například Francouzi již za tento plyn platí čtyřikrát více než za plyn ruský.

USA z toho mají dvojí prospěch.

Za prvé, přímé zisky amerického ropného a plynárenského sektoru, na který Biden po své inauguraci vyvíjel tlak. A nyní se na pozadí monstrózní inflace trochu stáhl. Výsledkem je, že od června letošního roku objem amerického LNG na evropském trhu převyšuje dodávky z ruských plynovodů. A vzhledem k tomu, že Severní proudy byly na dlouhou dobu, ne-li navždy, zastaveny, je tento stav dlouhodobou perspektivou. Namísto závislosti na plynu z Ruska se nyní Evropa dostala do závislosti na Spojených státech.

Podle Financial Times tak celkový čistý zisk veřejných ropných a plynárenských společností v USA za druhé a třetí čtvrtletí (tj. v podstatě od zavedení sankcí) dosáhl 200 miliard dolarů. A je zcela zřejmé, že se na tom z velké části podílejí dodávky LNG do EU. Cena amerického plynu pro Evropany je zhruba 5-10krát vyšší než pro samotné Američany (v závislosti na státu). Svůj vliv mají i vysoké ceny ropy, které díky stejným americkým sankcím prudce vzrostly.

Za druhé, deindustrializace Evropy nebo, jednodušeji řečeno, omezení průmyslové výroby a její přesun do jiných zemí, včetně Spojených států, což vytváří skleníkové podmínky pro otevření nových výrobních zařízení.

Podle serveru Politico proto EU obvinila Washington, že se obohacuje na úkor konfliktu na Ukrajině. Evropští představitelé zuří, že jim Bidenova administrativa prodává zbraně a plyn za nadsazené ceny. Drahé energetické zdroje činí průmyslovou výrobu v evropských zemích nerentabilní. Mnoho podniků se již ocitlo na pokraji bankrotu a nejen malé, ale spíše velké závody již měsíce stojí. Především se to týká Německa – hospodářského motoru EU, který, jak Němci přiznávají, byl silný jen díky levnému ruskému plynu.

V srpnu navíc Washington schválil zákon o snížení inflace, který dotuje ekologicky orientované výrobce. Na základě tohoto zákona hodlá Bílý dům vynaložit téměř 370 miliard dolarů na přilákání

výroby a vytvoření nových pracovních míst doma, přestože se jedná o jasné porušení pravidel WTO a spravedlivé hospodářské soutěže. Přesun výrobních kapacit z Evropy do USA není přirozeným tržním procesem, ale výsledkem přímého zasahování Washingtonu do globálního dodavatelského řetězce, poctivě přiznává časopis Fortune.

„Americký zákon o snížení inflace není v souladu s předpisy Světové obchodní organizace,“ uvedl německý vicekancléř a ministr hospodářství Robert Habeck s tím, že zákon „porušuje řadu pravidel“. Podle něj jsou v zákoně ustanovení, která zvýhodňují americké společnosti, zejména v automobilovém průmyslu. Podle Paříže a Berlína tak hrozí urychlení deindustrializace EU.

„EU se prostě musí naučit bránit sama sebe,“ trvá na svém francouzský ministr financí Bruno Le Maire. *„Velké státy si navzájem nedávají žádné ekonomické dárky.“*

Protesty Evropanů se však Washingtonu vůbec nedotýkají. Obchod je válka.

Britské vydání Financial Times uvádí, že zákon o snížení inflace poskytuje dotace ve výši 600-800 milionů dolarů továrnám a závodům na území Spojených států. A v Německu představují stimulační opatření pouze 158 milionů dolarů.

Na tomto pozadí se samozřejmě německé firmy začínají stěhovat do USA, což znamená pokles příjmů státního rozpočtu a vyšší nezaměstnanost v Evropě, tedy nové rozpočtové výdaje a zvýšené sociální napětí. Nejhuře je na tom německý chemický průmysl, protože plyn není jen energie, ale také surovina.

„Vysoké ceny energií nás vyvádějí z kurzu,“ říká Wolfgang Grosse Entrup, šéf Svazu chemického průmyslu. Podle něj existuje extrémně vysoké riziko, že se pomoc německé vlády na chemický průmysl jednoduše „nedostane“.

„Bez zavedení cenového stropu vláda nesmyslně souhlasí s deindustrializací,“ řekl a varoval, že pokud se zhroutí chemický průmysl, zhroutí se i další odvětví. „Pro Německo jako místo pro podnikání by to mohl být knockaut,“ řekl sebevědomě Entrup.

Ve Francii, kde je jaderná energetika silná a závislost na plynu mnohem nižší, není situace o mnoho lepší. Bruno Le Maire vyjádřil škody, které by Francie utrpěla v důsledku amerických iniciativ: podle nejkonzervativnějších odhadů by ztratila 10 tisíc pracovních míst v průmyslovém sektoru a snížila investice o 10 miliard eur. Podobná, ne-li horší situace je v Itálii, která je po Německu a Francii třetí největší ekonomikou EU.

Mimochodem, francouzští průmyslníci se nedávno setkali s prezidentem Emmanuelem Macronem, který se je snažil přesvědčit, aby nepřesouvali výrobu na druhou stranu Atlantiku. Samotné přesvědčování však k vyřešení problému nestačí; potřebujeme podmínky, které nebudou horší než v USA, a to vyžaduje obrovské investice. Podle samotných Evropanů by je vzdání se ruského plynu a ropy stálo 283 miliard eur ročně. A to při současných cenách.

Deindustrializace zasáhla i mlžný Albion, kde 80 % HDP tvoří služby a finanční sektor. Například německá automobilka BMW přesunula svou továrnu na výrobu elektromobilů Mini z Oxfordu do Říše středu. Japonská Honda zavřela svůj poslední závod. Nedávno vyšlo najevo, že Američané levně kupují britské firmy ve vojensko-průmyslovém komplexu a okamžitě je nechávají zkrachovat. A proč by Washington potřeboval konkurenci, zejména z bývalé metropole? Drahé energetické zdroje činí zábavní průmysl a cestovní ruch, tedy služby, které tvoří lví podíl britské ekonomiky, nerentabilními.

Maďarsko, které bylo původně proti vzdání se ruských energetických zdrojů, okamžitě pojmenovalo věci pravými jmény a poukázalo na hlavního viníka a příjemce energetické krize v Evropě – Spojené státy.

„Recesní trend v Evropě je pro americkou ekonomiku dobrou zprávou a vypadá to, že Amerika z něj dokázala profitovat,“ řekl Peter Szijjártó, šéf maďarského ministerstva zahraničí. Kromě toho si evropští byrokraté, tančící podle not USA, vyslechli i svou porci kritiky. Podle ministra je situace v Evropě „žalostná“, protože Evropská komise spíše brání přílivu investic do zemí EU.

„Byrokraté EU se obávají, že v důsledku toho budou evropské podniky čelit téměř neúnosnému tlaku a budou nuceny realizovat nové investice spíše ve Spojených státech než v Evropě,“ citoval server Politico 24. listopadu pod podmínkou anonymity vysoce postaveného evropského úředníka.

A jak bude Evropa reagovat na „nesnesitelný tlak“ USA? Možná zavede další balík sankcí proti Rusku? Ten desátý, jubilejní, pro jistotu!

Europe begins to realize that US is leading them to the slaughter. The question is, what will they do? vyšel na eu.eot.su. Překlad v ceně 849 Kč Zvědavec. Článek vyšel původně rusky, mně se dostal do rukou anglický překlad. Jde tedy o překlad překladu, občas může dojít k nedorozumění.